

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118217280
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118217280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, o zaplatenie 297,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/92/2018-109 zo dňa 08.01.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a vo výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

Odvolanie žalobcu proti výroku I. o d m i e t a .

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/92/2018-73 zo dňa 21.02.2019 v celom rozsahu (výrok I.). Žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok II.). Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že N. N., M. a žalovaný uzatvorili dňa 23.01.2015 zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver (kreditná karta) s úverovým limitom vo výške 300,-eur s premenlivou výškou úrokovej sadzby, RPMN 40,05%, priemernou RPMN 24,28% ročne a celkovou čiastkou, ktorú má klient pri predpokladaných nákladoch uhradiť vo výške 357,59 eur. N. N. M. listom zo dňa 16.02.2017 odstúpila od zmluvy s účinnosťou od doručenia oznámenia o odstúpení, doručovanie ani samotné doručenie odstúpenia od zmluvy preukázané nebolo. Žalobca v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení zo dňa 23.06.2017 od N. N. M. ako pôvodného veriteľa, t. j. banky. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené dňa 06.07.2017. Keďže sa jednalo o spotrebiteľský vzťah a postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z tohto vzťahu na nebankovú spoločnosť z banky, súd prvej inštancie skúmal, či boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle špeciálnej úpravy § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, z ktorého vyplýva aktívna legitímácia žalobcu v spore. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná a len za predpokladu prechádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. V danej veci žalobca nepreukázal splnenie týchto podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca netvrdil ani nepreukázal existenciu výzvy adresovanej žalovanému zo

strany právneho predchodcu žalobcu - N. N., M. v ktorej by vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky po splatnosti v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Nepreukázal zosplatnenie pohľadávky žalovaného, pričom takýto záväzok musí byť po lehote splatnosti viac ako 90 dní, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: "ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní", čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá. Napriek tomu, že v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanému, a preto jeho žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu trov konania. Nakoľko však si tieto neuplatnil a v konaní mu ani žiadne preukázateľne nevznikli, súd prvej inštancie mu ich náhradu nepriznal.

3. Voči všetkým výrokom citovaného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že z dôvodu, že vo veci nebolo nariadené pojednávanie, nemal reálnu možnosť vyjadriť sa k otázke, ktorú súd vyhodnotil ako spornú. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval uplatnenie nároku za sporné, mal nariadiť vo veci pojednávanie, čo však neurobil a tým došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nenariadením pojednávania znemožnil súd prvej inštancie žalobcovi uskutočňovať svoje práva - procesný útok, nakoľko žalobca mal za to, že skutkové tvrdenia nie sú sporné v zmysle § 151 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní pasívny, nepodal žiadne vyjadrenie. Procesná pasivita jednej zo strán sporu môže predstavovať rýchlu stratu sporu pre tú ktorú stranu. V prípade, ak súd vyhodnotil otázku aktívnej legitímácie za spornú, mal obligatórnu povinnosť v zmysle § 297 CSP a contrario nariadiť vo veci pojednávanie. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/153/2018 zo dňa 12.02.2019. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Odvolanie žalobcu proti výroku I. odmietol podľa ust. § 386 písm. c/ CSP.

6. Podľa ust. § 386 písm. c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Keďže žalobca na výzvu súdu prvej inštancie, aby doplnil, v akom rozsahu rozsudok napáda, uviedol, že odvolanie podáva voči výrokovej časti I., II. a III. rozsudku, odvolací súd z dôvodu viazanosti rozsahom

odvolania sa zaoberal prípustnosťou odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku I. nie je prípustné a je potrebné ho odmietnuť. Výrokom I. súd prvej inštancie rozhodol, že platobný rozkaz Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/92/2018-73 zo dňa 21.02.2019 v celom rozsahu zrušuje. Dôvod zrušenia platobného rozkazu je nemožnosť jeho doručenia žalovanému. Z ust. § 357 CSP, ktoré taxatívne určuje, proti ktorým rozhodnutiam vo forme uznesenia je odvolanie prípustné, nevyplýva možnosť podať proti rozhodnutiu o zrušení platobného rozkazu odvolanie. Toto rozhodnutie, aj keď je súčasťou rozsudku, má povahu uznesenia. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu proti výroku I. napadnutého rozsudku podľa ust. § 386 písm. c/ CSP odmietol.

8. Vo vzťahu k výrokom II. a III. krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu ako nedôvodné.

9. Niet pochybností a nespochybňuje to ani jedna zo strán sporu, že predmetný zmluvný vzťah medzi sporovými stranami založený Zmluvou zo dňa 23.01.2015, je vzťahom spotrebiteľským. Právny predchodca žalobcu N. N., M. ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorá je fyzickou osobou.

10. Jedinou odvolacou námietkou žalobcu je porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré videl v tom, že súd prvej inštancie postupujúc podľa ust. § 297 CSP vo veci nenariadil pojednávanie, hoci tak urobiť mal, keďže otázku aktívnej legitímácie vyhodnotil ako spornú.

11. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, ale došlo k verejnému vyhláseniu predmetného rozsudku dňa 08.01.2020, ktoré bolo vopred oznámené vyvesením na úradnej tabuli súdu, pričom podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku súd vyhlásil výrok rozsudku v znení, v akom je obsiahnutý v písomnom vyhotovení predmetného rozsudku.

12. V zmysle § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

13. Citované zákonné ustanovenie zakotvuje výnimku zo zásady ústnosti v spotrebiteľských sporoch a upravuje procesné situácie, v ktorých nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Ustanovenie § 297 CSP predstavuje vo vzťahu k ustanoveniu § 177 CSP špeciálnu úpravu. Ustanovenie § 177 CSP sa v spotrebiteľských sporoch nebude aplikovať.

14. V spotrebiteľských sporoch platí zásada, že na prejednanie sporu musí byť súdom nariadené pojednávanie. Ak sú splnené podmienky podľa písm. b/ citovaného ustanovenia, nie je potrebné ani nariadiť pojednávanie, ani vykonávať dôkazy, pretože súd rozhoduje na základe nesporných skutkových tvrdení strán a pôjde len o právne posúdenie sporu. Dokazovanie je potrebné vykonať len pri sporných tvrdeniach strán. Nespornosť skutkových tvrdení možno konštatovať v prípade, ak v konaní dosiaľ nedošlo k výslovnému popretiu, pričom pod toto ustanovenie sa dajú subsumovať situácie, keď súd doručil riadne žalobu žalovanému a ten sa k žalobe vôbec nevyjadril alebo doručil žalobu žalovanému len fikciou (napr. podľa § 106 ods. 3 CSP alebo § 116 ods. 2 CSP) a rovnako nedisponuje jeho vyjadrením k žalobe.

15. Posúdiac predmetnú vec podľa citovaného procesného ustanovenia odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP, na to aby súd prvej inštancie mohol rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

16. Hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje zákonný limit 1.000,-eur. Zároveň bola splnená i ďalšia podmienka v zmysle § 297 písm. b/ CSP a to nespornosť skutkových tvrdení. Keďže žalobu sa nepodarilo doručiť žalovanému na adresu trvalého pobytu uvedenú v Registri obyvateľov, ani na adresu uvádzanú príbuznými žalovaného a inú adresu sa súdu prvej inštancie nepodarilo zistiť, súd prvej inštancie v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP zverejnil po dobu 15 dní na úradnej tabuli súdu oznámenie o podanej žalobe s prílohami a poučením, pričom uplynutím 15 dní od zverejnenia oznámenia sa žaloba považovala za doručenú.

17. Žalovaný na oznámenie o podanej žalobe nereagoval, nárok žalobcu nespochybnil a preto je potrebné konštatovať, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Uvedené potvrdzuje v odvolaní aj odvolateľ.

18. V danom prípade však absentujú relevantné skutkové tvrdenia zo strany žalobcu, ktoré v konečnom dôsledku viedli k zamietnutiu žaloby pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. V žalobe okrem všeobecných náležitostí podania musí žalobca uviesť pravdivo a úplne tie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých je zrejmé, aké právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva si žalobca žalobou uplatňuje a na základe akých skutočností. Judikatúra vymedzuje rozhodujúce skutočnosti ako údaje, ktoré sú nutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Žalobca má v tomto smere povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení.

19. Otázku aktívnej legitímácie musí súd vždy skúmať ex offo, pričom ide o otázku hmotnoprávnu. Súd potom nie je povinný vyzývať na doplnenie žaloby, ak žaloba neobsahuje skutkové tvrdenia týkajúce sa danosti aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie v spore, pretože nejde o vadu žaloby. Na doplnenie žaloby resp. odstránenie väd žaloby súd vyzýva iba v prípade, ak žaloba nemá náležitosti vyžadované ust. § 127 v spojení s ust. § 132 CSP. Pokiaľ by súd vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby v prípade aktívnej vecnej legitímácie, poučil by žalobcu o hmotnom práve. V takom prípade by už nešlo o odstraňovanie väd podania, ktoré bránia prerokovaniu a rozhodnutiu veci, ale išlo by o radu strane sporu, ako by mal postupovať, aby bol prípadne vo veci úspešný, čo by viedlo k porušeniu rovnosti strán sporu.

20. V danom prípade žaloba obsahovala náležitosti žaloby vrátane uvedenia základných skutkových tvrdení tak, aby bolo možné individualizovať uplatnený nárok a rozhodnúť o ňom. Neobsahuje však skutkové tvrdenia žalobcu preukazujúce jeho aktívnu vecnú legitímáciu. Súd prvej inštancie potom nedostatok tvrdení žalobcu o skutočnostiach preukazujúcich jeho aktívnu vecnú legitímáciu dôvodne vyhodnotil ako neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, bol tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie, a preto bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol.

21. Odvolací súd poukazuje na viazanosť tak rozsahom odvolania, ako aj vymedzenými odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP). Pokiaľ ide o viazanosť odvolacím dôvodmi, odvolací súd nemôže sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených, konkrétnych námietok. V texte odvolania úplne absentuje akákoľvek argumentácia voči dôvodu zamietnutia žaloby, a to voči záveru súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Odvolací súd preto preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že za obsahové vymedzenie odvolania je vždy zodpovedný odvolateľ.

22. Keďže žalovaný nerozporoval skutkové tvrdenia, otázku posúdenia aktívnej vecnej legitímácie v danom prípade možno považovať za otázku jednoduchého právneho posúdenia a zároveň hodnota sporu neprevyšovala 1.000,- eur, boli teda splnené podmienky pre rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP. Nemožno preto konštatovať porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

23. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na iné rozhodnutia krajských a okresných súdov, tieto nie sú pre odvolací súd záväzné.

24. Odvolací súd z týchto dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu zamietol potvrdil ako vecne správne, vrátane výroku III. o náhrade trov konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a čl. 17 základných princípov CSP. Žalovanému ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní vznikol v súlade s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd však z obsahu spisu zistil, že žalovaný bol v odvolacom konaní nečinný a preukázateľne mu žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Z tohto dôvodu žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (§ 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel absentuje, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán (obdobne vid' Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)